



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

Paragraphus I. De Dignitate & præcedentia illius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

CAPUT SECUNDUM.

De Dignitate, Præcedentia, & Jurisdictione Vicarii generalis.

PARAGRAPHUS I.

De Dignitate & Præcedentia illius.

Quæstio 56. Vicarius Episcopi num sit beneficium Ecclesiasticum, & uan conferri possit in titulum?

Respondeo negativè. Azor, p. 2. l. 3. cap. 13. q. 8. & c. 43. q. 8. Pirk, ad iur. de offic. Vicar. num. 33. cum communi. Etsi enim percipiat fructus hujus sui muneris, sui potius detur illi & debatur salarium, tanquam merx laboris; hi tamen fructus seu redditus annui ei assignati, jusque ipsum illos percipiendi ratione præstuti laboris, non conferuntur ei in titulum stabilem ac perpetuum, cum ad nutum Episcopi amoverti possit; dum interim beneficium suapte natura est jus perpetuum percipiendi fructus ex bonis Ecclesiasticis. Pirk, loc. cit. Sbroz. l. 1. q. 45. num. 8. & 9. ubi, quod in titulum non confertur Vicarius Episcopalis juxta c. cum eo. de electione. in 6. & c. per vent. de appellat. quos textus citat; quia ad libitum Episcopi amoverti potest. Quin & Vicarius per obitum aut amotio nem Vicarii ab officio non vacat, sed finitur ac definit. Azor cit. c. 13. q. 8. & vel in hoc etiam à beneficio manuali distinguuntur, quod licet sit afferibile ad nutum, dum tamen afferitur, vacat, & non definit esse in rerum natura sicut Vicarius.

Quæstio 57. Num Vicarius generalis Episcopi sit in dignitate Ecclesiastica constitutus?

Respondeo affirmativè: Azor loc. cit. Pirk, loc. cit. num. 34. Ventrigl. loc. cit. num. 7. Barbo. juris. Eccles. l. 1. c. 15. num. 26. citans Pavin. de potest. cap. sede vac. p. 2. q. 10. num. 16. Fusc. de visitat. l. 1. c. 15. num. 32. Auton. de Pretis. de jurisd. Episc. c. 6. num. 50. (ubi etiam dicit Vicarium esse spectabilem & de mediis Magistratibus) Sbroz. l. 2. q. 22. n. 1. citans quam plurimos alios. Qui Sbroz. etiam n. 3. & ex eo PaxJord. loc. cit. num. 89. id extendit ex pressè ad Vicarium Episcopi electi & confirmati nondum consecrati. Fagn. in cap. ad hec de Prob. num. 26. ubi: per Vicarium consequitur dignitatem; & quam citat Gl. in Clem. ersi principis. de rescrip. v. delegatus. Quæ dicit Officiale Episcopi tanquam constitutum in dignitate comprehendit, statutum de rescrip. in 6. Habet enim præminentiam cum jurisdictione conjunctam, & ex eadem provenientem. Pirk. loc. cit. dignitas autem consistit in tali præminentia. Fagn. loc. cit. num. 31. &, ut idem ibidem num. 34. ex Archidiacono in c. 1. de consuetud. in 6. Dignitas Ecclesiastica cognoscitur ex eo, quod habeat administrationem rerum Ecclesiasticarum cum jurisdictione. Quod ipsum declarat Sbroz loc. cit. n. 7. dicendo, id verum esse quo ad præminentiam seu prærogativam ortam ex jurisdictione, & tribunalii Episcopi vel Consistorio, secundum quod ipse est una eademque persona cum Episcopo, & quo ad illam jurisdictionem corruscat radiis dignitatis Episcopi, sicut Augusta radiis dignitatis Principis, ut idem Sbroz. num. 8. citatis Abb. & Cardin. in Clem. 7. de rescrip. Rebuff. in tr. de Paris. professor. num. 79. &c. Secus quod ad dignitatem Ecclesiasticam Pon-

tificalem, ut Sbroz. num. 9. quæ propriè resides in Episcopo, & non est communicabilis, & divisibilis; adeoque quo ad illam Vicarius non facit idem consistorium cum Episcopo. Unde etiam Vicarium non dici habere dignitatē propriè & per se stantem ait Sbroz. n. 10. ed quod, ut ait n. 11. si haberet Vicarius propriè dignitatem per se stantem, ed mortuo remaneret dignitas vacans; cum illa non expireret, sed fit perpetua; Vicarius autem expireret morte Vicarij, juxta Clem. ult. in Glos. fin. de procurator. quamvis quod ad hoc contrarium opinetur Cuch. Institut. can. de vicar. tit. 8. num. 7. & seq. l. 2. nempe Vicariatum Episcopalem dignitatem perpetuam continuatamque esse, & in ea dari successionem, delegationemque ad successorem in officio manare. Contra quem vide quamplurimos citatos à Sbroz. l. 1. q. 45. a. num. 7. Sic quoque Vicarium non habere dignitatem strictè, qua cum alio beneficio sit incompatibilis (de quo paulò post) habere tamen quo ad præminentiam in jurisdictione provenientem, & ex tribunali Episcopi, secundum q. d. est una persona cum Episcopo, ait Fagn. loc. cit. n. 28. De cetero Vicarium generalem Episcopi habere dignitatem cum administratione patet. Sbroz. l. 1. q. 35. n. 5.

2. Secus verò est in Vicario foraneo, qui licet administrationem aliquam habet, nullam tamen habet dignitatem. Sbroz. l. 2. q. 22. num. 14. citans Cardin. Innoc. Anchar. in cit. Clem. 2. de rescrip. Rebuff. in pr. ubi ante n. 4. Vant. de nullitat. ex defectu jurisdictioni. delegat. num. 66. Item in Vicario Archidiaconi, vel alterius Praelati inferioris ab Episcopo. Sbroz. cit. q. 22. num. 17. citans Gl. in cit. Clem. V. Episcopi. & ibi Abb. num. 5. contra Menoch. conf. 257. col. 3. vol. 3. Quid verò jam possit Vicarius generalis ratione hujus sua dignitatis quod ad delegations eius factas à Sede Apostolica, dicetur infra, ubi de potestate illius.

Quæstio 58. Vicarius generalis Episcopi num sit verè Praelatus?

Respondeo: Absolutè eum Praelatum dicunt Ventrigl. Barbo. locis cit. PaxJord. l. 12. tit. 1. n. 86. Pignat. Tom. 3. consult. 64. num. 4. ubi Vicarium esse Praelatum constat ex eo, quod exercet totam illam jurisdictionem, quam habet Episcopus; hac enim jurisdictione constitutus Praelatum. Sbroz. vero cit. q. 22. num. 3. ait per Gl. in Clem. auditor de rescrip. Vicarium latè intelligendo dici Praelatum ratione jurisdictionis, quam habet cum administratione. Quin & Praelati nomen ei non congruere, indicat Card. de Luca in miscellan. d. 1. num. 21. dum ait: quamvis autem alii admitt Ecclesiastican jurisdictionem exercentes, ut sunt Vicarii generales vel capitulares, atque cathedralium & collegiarum Capitula Sede vacante; attamen non nativa, sed dativa, vel accidentalis est hac jurisdictione, vicaria vel provisionalis, adeoque Praelatura nomen eis non congruit.

Quæstio 59. Num dignitas Vicarii generalis Episcopalis sit compatibilis cum alia dignitate, vel etiame beneficio curato?

Respondeo: Vicarius generalis Episcopi non est incompatibilis cum aliis dignitatibus, officiis, personalitatibus, beneficiis curatis, vel etiame non

nō curatis. Ethinc Vicariatus neque amittitur, neque vacat per alterius dignitatis vel beneficii, eti curati, neq; vice versa dignitas alia aut beneficium per Vicariatus adeptiōem. Juxta Pirk. cit. num. 33. Pax Jord. l. c. n. 86. Sbroz. l. 1. q. 45. num. 10. & l. 2. q. 22. num. 15. qui citat Rebuff. ubi ante. num. 7. Cuchum ubi ante num. 8. Abb. in cap. de multa de prab. num. 23. & alios. Fagn. in c. ad hac de prab. n. 25. juncto num. 28. ratio jam data est, nempe quia non est beneficium, & licet sit dignitas, non est tamē dignitas pér se stabilis. Authorē iidēm. Verū his non obstantib; sive sit beneficium sive non, sive sit dignitas perpetua sive non, Vicariatus adhuc non videtur posse stare cū beneficio Parochiali requirente residentiam personalem, à qua jūxta dicta supra, ubi, num Parochus esse possit Vicarius Episcopi, non excusat officium Vicariatus assumptū; adeoque respectu talis officii non ceniebitur legitimē absens.

Quæstio 60. Num Vicarius generalis Episcopi dignitate præcedat ceteros omnes Canonicos Cathedrales, etiam dignitates, & in specie Archidiaconum?

Respondeo: Spectato jure communī præcedit omnes alios Prælatos Episcopo inferiores, etiam Archidiaconum; quia locum Episcopi tenet, ejusque personam repreäsentat, ex quo in eodem tribunali jurisdictionalem Episcopalem exercet. Archidiaconi verò tribunal inferioris est, & subiectum consistorio Episcopali, cui præficit Vicarius generalis. Pirk. loc. cit. num. 34. Sbroz. l. 2. q. 25. & n. 1. citans immensam Authorum turmam. Unde jam etiam p̄e omnibus dignitatibus, & in specie p̄e Archidiacono honorandus est. Sbroz. loc. cit. num. 3. ubi: Cum Vicarius Episcopi Episcopo associeretur in jurisdictione, repreäsentante reverentiam Episcopalem, non dabitur medius gradus inter Episcopum & Vicarium, tanquam tribunal unius sit tribunal alterius, persona unius sit persona alterius, unum agens, una actio, tanquam Episcopus honorandus. Pro quo citata, cum Gl. de consuetud. in G. c. Romana de appellat. in G. Gl. in Clem. 2. de rescrip. o. precipimus, ubi dicitur: sicut illius locum re mens honorabitur. Et num. 4. ex Anton. de Preteris (qui fuit Vicarius Archiepiscopi Florentini) de jurisdictione Episc. c. 8. num. 44. ait, quod sicut Papa Christum repreäsentat, & facit idem tribunal cum illo, & omnibus post Christum præhonoratur, ita Vicarius repreäsentat Episcopum, facitque idem cum eo tribunal, omnibus post Episcopum præhonorandus est; siquidem honorificatio sequitur dignitatem, & pro maiore dignitatis præcellentia major honor impertendus.

Quæstio 61. An igitur Vicarius, sicut dignitate præcedit alios quoscunque, sic quoque p̄e illis habeat præcedentiam in sessione, processione, & aliis similibus?

Respondeo: Quantum iterum est de jure communī, Vicarius præcedit omnes Canonicos, & dignitates tam intra quam extra Ecclesiam (intellige quod ad locum & similia) Ventr. l. Tom. 2. anno. 15. §. 2. num. 1. Barbos. juris Eccles. l. 1. c. 15. num. 34. Pax Jord. loc. cit. num. 242. Pignat. tom. 4. consult. 26. num. 17. ubi Vicarius generalis respectu jurisdictionis locum habet supra omnes dignitates & Capitulum Cathedralis. Abb. cons. 20. l. 1. Gratian. discept. 111. num. 2. 24. & 27. Rota decis. 200. num. 4.

p. 1. diversar. & sapientia declaravit S. Rituum congregat. &c. Item tom. 3. cons. 64. à num. 3. ubi: Dicendum est, Vicario generali Episcopi deberi præcedentiam in omnibus officiis, & locum eminentiorem super quibusvis dignitatibus, & canoniceis, est communis sententia; pro qua ibidem citat Fusc. de visitat. c. 2. num. 19. Zerol. in pr. p. 1. v. vicarius. Bottae. de synod. p. 3. num. 20. Mallet. de Hierarch. Eccl. l. 3. p. 1. tit. 7. num. 6. Chaffan. in catalog. glor. mundi. Gamb. de legat. l. 3. num. 103. & plurimos alios. Ethim. 10. ait, quod hanc sententiam amplexa sit S. Rituum congregat, quæ sapientia censuerit, quod Vicarius Episcopi in choro, in Ecclesia, & ubique præcedat omnibus Canoniceis & dignitatibus, etiam prima post Pontificalem, sive Archidiaconus sive quocunq; documque vocetur, ut in una Panens. 3. Octob. 1586. in Vicenna. 15. May. 1604. in Miletens. 13. Jul. 1619. censuit, ut de præcedentia & loco Vicarii Episcopi illud observetur, ut in choro & extra chorū præcedat dignitates & Canonicos omnes publicè privatumque uti eorum Superior, ita tamen, ut certum & immutabilem nullius locum occupet; quin & illas dignitates & Canonicos, qui in habitu Protonotarii incedunt, ut in Brundis. 16. jul. 1605. idem Canonicos incedentes in habitu canonicali; eti rocheto & cappa utatur, ut in Nolana & Lauret. 25. Marti 1610. Et sic in specie Vicarium præferri Canoniceis & Archidiacono, tam in actu, in quo est Vicarius, quam in aliis actibus necessario antecedentibus & consequentibus actuū jurisdictionales, & in promiscuis & indiferentibus, ut in conviviis & similibus, fusè probari à Gracian. Discept. 1. 1. per rot. art. Ventr. loc. cit. n. 20. qui etiam pro hoc citat Maniq. de præcedent. q. 32. num. 1. & seq. Idem fere habet Fagn. in c. adhuc de prab. num. 29. Item Vicarium præcedere Archidiaconum tam in choro quam ubilibet, ait Barbo. loc. cit. num. 34. citans Valenz vel. cons. 101. num. 39. & 60. & testans sic declarasse S. Congregat. Rituum in Theatin. 6. Jul. 1618. Item Sbroz. loc. cit. num. 1. S. ut Vicarium. Id fusissime probat & citat pro hoc quamplurimos, & inter ceteros Jo. de Arnoño sing. 28. ubi es appellat Archidiaconos, qui volunt præcedere Vicarium generalem Episcopi, temerarios & arrogantes. Abb. consil. 21. per rot. vol. 1. Rebuff. in pr. tit. de Vicar. Episc. num. 7. Caßan. catal. glorie mundi. p. 4. consil. 46. Melillo rr. de præcedent. vicar. c. 1. & 4. per rotum. Bottae. de synod. p. 3. num. 20. &c. quin & extendit hoc ipsum Sbroz. l. 1. num. 7. Etiam Archidiaconus haberet privilegium obtinendi primam sedem post Episcopum, pro quo citat Abbatem consil. 21. num. 5. qui declarat privilegium illud respectu aliorum Clericorum non habentium jurisdictionem in Archidiaconum, non autem respectu Vicarii. Pari quoque ratione Vicarium præferendum esse Abbati & Archipresbytero, eti de cetero Abbas immediatè post Episcopum sedere debeat, & alii Prælati circa Episcopum præferri, tradit Sbroz. n. 8. citatis pluribus. Pro quo citat Melil. cit. c. 4. & 5. Ant. de pretis. c. 6. n. 55. & alios contra Bottae loc. cit. p. 3. num. 13. Menoch. cit. consil. 257. num. 30. & 78. Picard. & alios. Ed quod Vicarius omnibus Diocesanis præfertur post Episcopum, ut multis probat Caßan. Melillo. locis cit. Cuch. tit. de vicar. Episc. n. 29. & seq. Quinimo extendit illud num. 11. ita ut præcedat quoque Episcopum intellige non illum, cuius est Vicarius, sed alium] v. g. dum aliquis ex Canoniceis esset Episcopus ed quod ille Episcopus, non ambulet in processionibus, aut est in choro ut Episcopus sed ut Canonicus. Citat pro hoc Anton. de pretis cit. c. 6. n. 55.

2. Sic

Cap. II. De dignitate, præcedentia,

2. Sic jam in specie præcedet omnes alias dignitates in choro. Barbos. loc. cit. num. 35. ubi : præcedit Archidiacomum in choro. Quamvis addat num. 34. Barbos. & ex eo Ventrigl. loc. cit. quod dum Episcopus ipse præfens est, & stat in choro intra Canonicos extra Sedem Pontificalem, Vicario debeat assignari alias locus conveniens, ut declaravit S. Congregatio præposita negot. Episcoporum, & Regulare in Bisignan. 16. Maij. 1600. Item Lotter l. 1. q. 16. num. 65. ubi : Si Vicarius vel non est Canonicus, vel non interest tanquam Canonicus, sed tanquam Vicarius, debet sedere in prima sede, & præferri omnibus Canonicos, & Capitulo. Item habere debet locum supra omnes Canonicos in congregationibus capitularibus, dum forte Vicarius ab Episcopo pro negotiis tractandis ad Capitulum destinatur, sic expressè definiente S. Rituum congregat. in Bisignan. 16. Maij 1610. & in Egitanens. 3. Augst. 1602. apud Pignat. cit. cons. 64. num. 11. recitautem ibidem ipsa congregationis verba. Quod si Vicarius est simul Canonicus, & intervenit Capitulo ut Canonicus, & non est Prælatus, debet sedere in loco, in quo alias federet, si Vicarius non esset. Tondut. qq. benef. p. 1. c. 109. num. 5. Confirmans id exemplo Episcopi, qui simul præbendam haberet, qui quoque ipse, dum intervenit non ut Episcopus, sed ut Canonicus, sedere debet in loco, ubi federet, si Episcopus non esset. Item Ventrigl. loc. cit. num. 14. ubi etiam, quod in loco suo canonicali habitu respectu antiquitatis & dignitatis Canoniconum sedere debeat, citatque pro hoc Barbos. de Can. & dignit. c. 35. num. 13. & apud hunc Abb. cons. 21. Vol. 1. Grilenzon cons. 121. num. 5. Quod si Canonicus non est, non debet Capitulo intervenire, etiam absente Episcopo juxta dispositionem Trident. sess. 25. c. 6. unde nec Canonicus illum admittere tenentur, licet possint, ut teste Barbos. loc. cit. num. 12. declaravit S. Congregat. in Ameriens. 24. April. 1632. apud Ventrigl. loc. cit. num. 15. qui tamē addit, quod si Canonici tumultarentur in Capitulo, tum ad sedanda scandala intervenire posse Vicarium, & Canonici teneantur illum admittere, licet non possit dare votum, sed tantum assistere repellendo scandala, & id esse consuenum rationi, & servari in praxi. Quod si tamē Vicarius est Canonicus, vel etiam alia dignitas, & tanquam talis ad participandas distributiones Canonicali habitu indutus assistere in choro, debet sedere suo loco seu stallo sui Canonicatus vel dignitatis. Fagn. inc. postulatis. de concess. prob. num. 26. Sbroz. l. 2. q. 25. num. 17. Lotter. de re benef. l. 1. q. 16. num. 63. Barbos. juris Eccles. loc. cit. num. 38. Pignat. cit. consult. 64. num. 11. & 13. testans sic respondunt à S. Congregat. Ritum in una civitatis Penda 12. April. 1605. & in altera civitatis Plebi 26. Aug. 1645. quæ sic habet : Si Vicarius inedit in habitu Vicariali, præcedit omnes dignitates & Canonicos quantumvis Protostorarios; si vero assistat ut Canonicus, debet sedere in loco sua receptionis, &c. unde etiam Ventrigl. loc. cit. num. 11. uti & Pignat. loc. cit. num. 21. ait : Quando Vicarius generalis Episcopi est Canonicus, licet uti Vicarius possit præcedere Canonicos omnes & dignitates, vobis minus ad finem fruendi dicta præcedentia, & ad hoc ut justè præcedere possit, debet deponere habitum Canonicalem, & assumere habitum Vicarialem, qui uti Vicario ei competit, uti voluit S. Congregat. Ritum in Compostellana. 4. Febr. 1600. Si vero, ut habet Ventrigl. n. 12. ad hunc finem præcedendi dimittat habitum Canonicalem, si choro interfit extra suum locum Canonicalem, non lucratur distributiones, quas alii Canonici tunc

lucrantur; quia ad finem illas distributiones lucrandi debet in habitu Canonicali interesse, & in suo stallo sedere. Citat pro hoc Genuens. in pr. c. 86. in annot. in principio. Lotter. l. 1. q. 16. num. 63. (ubi iste Vicarius, dum est in apparatu Canonicali, debet sedere in loco suo tanquam simplex Canonicus) testaturque sic voluntate S. Congregat. Ritum in multis adductis per Barbos. de Can. & dignitatib. c. 18. num. 32. Quo spectat & illud, quod habet Barbos. loc. cit. num. 38. quod cum Vicarius Archiepiscopi Lancianensis tanquam Canonicus in choro, in Capitulo & Processionibus, & aliis actibus publicis, qua Archiepiscopo absente ad primam dignitatem spectant, peragere prætenderet, S. Congregatio 8. Martii & 3. Augusti. 1615. decreverit Archipresbyterum dictum Vicarium ut Canonicalum præcedere. Ex quibus jam etiam illud inferni viderur, quod si Vicarius generalis non sit Canonicus, sed simplex Clericus, vel saltem non sit Canonicus istius Capituli, vel etiam non habeat habitum vicarialem proprium, possit nihilominus frui dicta præcedentia. De cetero, ubi Vicarius Canonicus, vel etiam non Canonicus (adeoque non potens intervenire ut Canonicus) intereat ut non Canonicus, sed ut Vicarius divinis, debere illum sedere in choro & Ecclesia in loco, quem illi consuetudo assignavit, & illum non debere mutare, tradit Ventriglia loc. cit. num. 7. testans sic declarasse S. Congregat. Ritum in Alexand. 15. Mart. 1608. & in Neritonens. 4. Maij 1605. Item non esse ei parandum sedem cum taperis & pulvinari, ait idem Ventrigl. juxta citatam declarat. in Neritonens. & Aldan. in compend. Canon. resolut. l. 1. tit. 43. num. 30. & uti dictum in Brundusin. 16. Jul. 1605. non licere Vicario occupare locum ipsius Episcopi eo absente, sed eundem debere esse locum eo absente, quem illo præsente habere consuevit.

3. Sic quoque locū habere debet ante Canonicos, & dignitates in processionibus. Pax Jord. loc. cit. n. 343. citans decis. S. Congregat. Rit. in Evgulin. 3. Aug. 1602. in Lauretan. 6. Decemb. 1608. in Tiburtin. 6. Martii. Pignat. cit. num. 11. juxta ejusdem Cong. decis. quam recitat. in Egitanens. 3. Aug. 1602. Item in Synodo, in qua indistincte debet habere locum ante Canonicos, & dignitates, etiam Ecclesie Cathedrales, ut S. Congreg. Concil. 19. Sept. 1637. contrarium expressè tenente Ventrigl. loc. cit. num. 20. Item vicario debent dari candelæ, palmae, &c. ante Canonicos, & dignitates. Pax Jord. loc. cit. n. 247. (ubi etiam, quod in receptione candelæ in die Purificationis B. M. V. atque palmarum anteferratur Canonicis, etiam paratis, de quo tamē paulò post) Barbos. loc. cit. num. 40. Ventrigl. loc. cit. num. 3. juxta quod censuit S. Congreg. Rit. in Bisignan. 16. Maij 1600. quam citant, excepto tamē eo Canonicō vel dignitate, qui Episcopo candelam ministrait. Ventrigl. loc. cit. num. 4. Pax Jord. loc. cit. prout voluit S. Congregat. Rit. in Lauretan. 14. Maij. 1608. Item thurificatur ante Canonicos & dignitates immediate post celebrantem. Ventrigl. num. 5. Pignat. loc. cit. num. 11. Circa quod & illud notandum, quod licet Vicarius primus si thurificandus, non debeat tamē triplici sed tantum dupli ductu thuribuli thurificari, nisi sit Prælatus. Ventrigl. l. cit. num. 9. citans Aldan. compend. Can. resolut. l. 1. tit. 43. num. 40. Barbos. de Can. & dignit. c. 34. num. 29. Pignat. loc. cit. num. 19. ubi ait : Si Vicarius non est Prælatus, licet absente Episcopo cum suo habitu, ordinario Satana & Manteletto nigro sedeat in choro primo loco supra Canonicos, thurificandus est dupli, non autem triplici ductu: quin neque Vicarius thurificandus est dupli tractu in prim.

& jurisdictione Vicarii generalis.

23

principio Missæ, post Evangelium, & in Offertorio, sed in Offertorio tantum absente Episcopo ter, præsente bis ducto thuribulo. Neque ei deferri debet liber Evangelii deosculandus. Item in adoratione Crucis & acceptione cinerum. Ventrigh. num. 8..

Quæstio 62. An ergo in his omnibus & similibus Vicarius fruatur dicta præcedentia etiam præsente Episcopo?

Respondeo affirmativè: Ita contra Menoch. conf. 51. & 257. & Maresch. var. l. 3. c. 69. tenet Sbroz. l. 2. q. 25. citans Melik. tr. de preced. Vicar. c. 4. num. 2. & 5. Anton. de Pretis. tr. de jurisd. Episc. c. 6. Cuch. in inst. jur. Can. tit. de Vicar. Episc. num. 33. cum sequent. (ubi si etiam dicat, ineptum esse illum mihi antecellere, in quem Jus dicere possum; seu adsit seu absit Episcopus) Carol. de Luca num. 1. ad Ventrigh. tom. 2. annot. 14. §. 2. citans Riccium. in pr. Tom. 2. resol. 390. Barbos. in sum. decisi. Apostol. v. Vicarius general. Fagn. in c. ad hac. num. 29. ubi: Vicarius sive presens sit Episcopus sive absens, debet sedere in prima sede ratione sue locamtenentia, & præferriri omnibus Canonici & Capitulo, tam in actibus, in quibus interventi ratione sue jurisdictionis, quam in aliis omnibus indifferentibus, præcedendo ipsum Archidiaconom & Archipresbyterum, ut reprobatis duobus consiliiis Menochii, num. 51. & 52. respondit Robusterius Rota auditor in quodam suo voto apud Gratian. discept. for. c. IIII. num. 23. Eadem fere habet Lotter. de re benef. l. 1. q. 16. num. 65. & sic Sbroz. l. 2. q. 24. num. 16. ubi ex Anton. de Pret. tr. de jurisdic. Episc. c. 6. irridet eos, qui sentire dicuntur, Vicarium præsente Episcopo non deberi honorari, ne duo videantur capita. Et inter alios pleno calamo, ut inquit Carol. de Luca, Pignat. cit. consult. 64. num. 3. ubi: Nam Vicarius est non esset Prelatus, est tamen Superior etiam in praesentia Episcopi, licet non exerceat jurisdictionem; quia electus ad jurisdictionem exercendam, habet gradum, titulum, atque ideo præcedentiam respectu ceterorum. Et num. 6. ubi: Quare de presente est subrogatus in locum Episcopi, in quo est præsens, & in presente constitutus in dignitate pro exercenda jurisdictione; & ideo tanquam de presente subrogatus, & de presente habens dignitatem subrogationis, debet etiam de presente frui privilegiis illius, in cuius locum est subrogatus. Nam tunc solum non debet frui, si existat is, in cuius locum est subrogatus, quando subrogatio non dat de presenti gradum & dignitatem, &c.

2. Contrarium nihilominus tradit Ventrigh. cit. n. 20. ubi: Non solum in Synodo diaœsanæ Vicarius non præcedit Capitulum, sed generi alteri in omni casu, in quo Episcopus interveniens uti collegium, ut est in processionibus & in similibus actibus; his enim casibus præfertur Capitulum Vicario; quia Episcopus & Capitulum faciunt corpus, nec Capitulum, & Canonici debent separari ab Episcopo, qui est caput; quia inconveniens est & contra naturam membra separari à corpore, ita tenent, & suse probant Mandos. de vas concili. l. 1. divers. juris argument. c. I. per totum. Gratian. discept. for. c. IIII. per tot. pergitque Ventrigh. num. 21. ex dictis intelligi dictum aliquid; Vicarium præsente Episcopo non debere honorari, nec præcedere Capitulum & dignitates. Id enim intelligitur, quando Episcopus & Capitulum interveniunt collegialiter & capitulariter, ita ut faciant unum corpus & collegium. Exemplificant DD. in choro, funeralibus, processionibus, & similibus actibus, in quibus actibus absente deinde Episcopo omnes concludunt, præferendum esse Vicarium Capitulo & Canonici. Idem tenere videntur Pignat. Tom. 4. consult. 90. num. 6. ubi ait: Vicarius Episcopi

non potest se collocare inter Episcopum & Clerum, ne membra separantur à corpore. Verum ad hanc responderet ipse Pignat. loc. cit. num. 8. quod Vicarius etiam constituit unum caput moraliter cum Episcopo, sicut constituit cum eo unum ac idem tribunal. Fareturque ipse Ventrigh. vir. num. 2. prædicta à se in choro non indistincte servarij in videamus passim interveniente Episcopo, Vicarium sedere ante omnes Canonicos & dignitates.

Quæstio 63. Num itaque dicta de præcedentia Vicarii non patientur exceptiones & limitationes?

Respondeo negativè: Sunt enim exceptions sequentes. Prima, quod præcedet Archidiaconom & Archipresbyterum similesque dignitates, dum illi subditi sunt Vicario; sicut si ei subditi non sint, ut contingit v.g. dum est Vicarius Papiensis, & Archidiaconus Cremonensis in aliena, seu in tercia aliqua Dicecei, & contendunt de loco priore, præcedere enim tunc debere Archidiaconom, scilicet, si uterque subditus eidem Episcopo afferit. Sbroz. loc. cit. num. 22. ex Cuccho tit. de Vicar. Episc. num. 35.

2. Secunda, quod quando consuetudo esset in contrarium quod ad acceptancem candele, palme, cinerum, thurificatione, adoratione Crucis, &c. ita ut ea accipere ac facere soleat Vicarius post alios Canonicos, ea consuetudo servanda sit, prout voluisse S. Congregat. Rit. in Neocastren. 16. Jan. 1618. in Alexandrin. 15. Mart. 1608. testantur Ventrigh. l. cit. n. 8. Pax Jord. loc. cit. num. 247. Sic, de facto in multis Ecclesiis observatur contrarium, nempe quod Vicarius generalis intra & extra Ecclesiam subsequi debeat Archidiaconom, Praepositum, & Decanum; immo etiam in quibusdam locis omnes Canonicos Cathedrales (intellige, ubi Vicarius non esset Canonicus Cathedralis) Laym. in c. ut Archidiaconom. num. 4. & ex eo Pirk. cit. num. 34. dicentes difficile esse talen consuetudinem damnare. Pro qua consuetudine sustinenda hanc afferunt rationem & declarationem; quod cum unus idemque diverso respectu possit esse major & minor altero, eidemque præferri & postponi in ordine ad diversas causas & loca, ut constat ex l. 1. cap. de off. Vicar. ubi habetur, Vicarium etiam Praefecti Prætorii in causis civilibus & judiciis esse præferendum comitibus militaris, sed in rebus militaribus postponedum: Hinc Vicarius Episcopi poterit esse superior & major dignitate in tribunal suo, aliosque præcedere debet, quatenus actu ibi vices Episcopi gerit, & jurisdictionem in omnes Clericos etiam Archidiaconom exercet: extra tribunal vero suum post alios sequi, si que polponi in processionibus, choro & aliis convenientibus, & ita respective (ut Pirk. nam Laym habet ita, ut absolute censeatur minor) potest Vicarii dignitas esse minor quam aliæ quædam dignitates Ecclesie Cathedralis. De tali quoque consuetudine testatur Engels ad tit. de major. & obed. n. 6. eamque retinendam astruit ex Navar. conf. 1. de major. & obed. quin & eam extendit, ita ut Abbates quoque in locis & casibus, in quibus præcedunt Canonicos, præcedant quoque Vicarium juxta axionam: Si vinco vincentem te, multò magis vincote. His tamen non obstantibus contrarium, nempe Vicarium frui dicta præcedentia supra Canonicos & dignitates (saltem absente Episcopo, ut Ventrigh. & Barbosa paulò post citandi) non obstante consuetudine aliquaque in contrarium tenent Barbos.

Cap. II. De dignitate, præcedentia,

Barbos. de Cenonic. & dignit. c. 5. num. 56. Pignat. Tom. 3. conf. 64. num. 10. Ventrigl. &c. juxta quod testantur idem Authores expreſſe declarasie S. Congregat. Rit. in Andriens. 7. Aug. 1610. & Ferrar. 20. Decemb. 1604. sic Sbroz. l. 2. q. 25. ubi postquam num. 5. dixiflet: amplius dicta conclusio; nisi consuezudo vel statutum exſtaret in contrarium, citatisque pro hoc Melillo ubi ante c. 5. num. 3. Rebuff. cit. num. 7. Botta. loc. cit. num. 26. Caſſan. loc. cit. & plures alios, & retulifer in contrarium aliquarum Ecclesiastiarum consuetudines, item Authores plures, puta Menoch. conf. 207. num. 36. Boer. tr. de ordin. grad. utriusque for. p. 1. num. 12. ubi dicit quod stante consuetudine Præpositus præfertur Archidiacono, etiam electo in Vicarium Episcopi, &c. tandem subjugit Sbroz. tamen præcedens opinio est maiore DD. calculo fulcta & communis, detestabilisque probatur illa consuetudo tanquam ratione carens, & ex quadam ambitione, & futilitate inducta, contrariaque primò juri divino. Secundò ordinu naturali. Tertiò juri pontificio. Quartò juri Cæſareo, ut probant Rebuff. Jo. de Aruano, Melillo loc. cit. Unde jam iuferendum esset, ut plures inferunt apud Pirh. cit. num. 34. per consuetudinem aut statutum induci non posse, ut Archidiaconus præcedat Vicarium generale, quia id foret absurdum, ut Felin. in rubric. major. & obed. num. 10. Tusc. v. Vicarius concil. 482. n. 21. &c. ut inquit Pignat. loc. cit. num. 7. foret irrationabile, si subditus præcederet Superiorum.

3. Tertia eaque principalis & omnibus, in quibus præcedentiam habere Vicarium diximus, communis limitatio est; quod nunquam dignitates aut Canonicos præcedat, quotiescumque hi incedunt, aut assistunt divinis parati, hoc est, induti paramentis seu vestibus sacris, puta pluvialibus, dalmaticis, &c. Barbos. Juris Eccl. l. 1. c. 15. num. 40. Ventrigl. loc. cit. num. 3. Pax Jord. l. cit. num. 244. (ubi etiam quod hoc procedat, et si Vicarius sit Protonotarius Apostolicus, & utratur rochetto & mantellata) citans declarat. expressam S. Congregat. Rit. in Nolana & Lauretina 23. Mart. 1602. Pignat. cit. conf. 64. num. 11. & 14. Unde etiam ad evitanda scandalosa & indecentia eadem S. Congregat. Rit. in Lauret. 6. Sept. 1603. apud Pignat. & in Camerin. 14. Jun. 1608. & in Casalen. 5. Jul. 1614. apud Pax Jord. num. 245. ordinavit & præcepit, ne Vicarius in ordinario suo habitu incedat inter Canonicos paratos. Et in specie, quod Vicarius in choro & processionibus non debeat præcedere Canonicos, qui in choro assistunt Episcopo, vel in processionibus induti paramentis sacris, tradit Ventrigl. l. cit. n. 2. citans plures super S. Congr. Rit. declarationes. Item quod in receptione candelæ, palmae, cinerum non debeat præcedere Canonicos, qui Episcopo assistunt aut interviciunt induti pluvialibus, planetis, aut aliis vestibus sacris. Ventrigl. n. 3. citans Congreg. Rit. in Monopolitana 7. Aug. 1628. & alias plures illius declarationes, contrarium tenente Pax Jord. hisce expressis: In receptione tamen candelæ in die Purificationis B. V. atque palmarum antefertur ipsi Canonicis etiam paratis. Sed neque sub praetextu illius consuetudinis præcedere potest Vicarius Canonicos paratos. Pax Jord. loc. cit. num. 246. Ventrigl. num. 6. Pignat. l. cit. n. 16. citantes declarat. Cong. Rit. in Casellen. 25. Sept. 1621. quin etiam non posse allegari consuetudinem immemoriam ait Pignat. l. cit. num. 24. eo quod per dictam S. Cong. Rit. non tantum simpliciter sit derogatum tali consuetudini (in quo casu admitti posset, quod abrogando consuetudinem non abrogat, seu non comprehenderit immemoriam) sed etiam damnavit

illam tanquam abusum, iniquam, irrationalibem, adeoque & immemoriam comprehendenter, etiam si non addidisset dictio universalem ut Covar. var. resol. l. 3. c. 13. num. 5. Gonz. ad reg. 8. Gl. 33. n. 9. quos citat Pignat. Addit & aliam limitationem Pignat. Tom. 3. Consult. 64. num. 19. in fine. quod si adsit Canonicus aliquis Episcopus, tali affignetur locus super omnes Canonicos & dignitates.

4. Dicta quoque hucusque restringenda sunt ad Vicarium generale Episcopi, ita ut locum non habeant in Vicario generali Capituli sede vacante; illi enim competit præcedentia super omnes Canonicos & dignitates, excepta primâ post Pontificalem, ut censuit S. Cong. Rit. in Aſiens. mense Aug. 1630. quia cum habeat auctoritatem & jurisdictionem à Capitulo, est inferior Capitulo, & ideo nou debet præcedere primam dignitatem, in qua repræsentatur Capitulum. Ita Pignat. loc. cit. num. 22. Sbroz. l. 2. q. 25. n. 20. ubi: Declaratur, ut non præcedat in Vicario sede vacante, quia illi Archidiaconus est præferendus. Neque etiam locum habeant in Vicario foraneo, qui præcedentiam super alios Presbyteros non habet ex eo solū, quod est Vicarius foraneus, nisi contrarium haberet consuetudo. Pignat. num. 23. Sic resolutum testans à S. Congreg. Episcorum in Nolana 15. Sept. 1600. & in Tranen. 7. April. 1601 & alibi. Idem habet Pignat. Tom. 4. consult. 183. num. 4. Engels ad tit. de maior. & obed. n. 60.

Quæſio 64. Quam sedem præſente aut abſente Episcopo occupare debeat Vicarius generalis Episcopi in Ecclesia?

R Eſpondeo: Præter dicta jam in antecedentibus, debet federe in choro, & in Ecclesia in loco, quem illi consuetudo affigavit, nec debet illum pro libitu mutare. Pignat. cit. conf. 64. num. 19. Ventrigl. Tom. 2. annos. 15. & 2. n. 7. sic declaratum testans ex selli, à S. Congreg. Rit. in Alexand. 15. Mart. 1608. & in Neritonensi. 4. Maij 1606. Neque abſente Episcopo debet locum illius occupare, sed debet esse idem locus abſente Episcopo, quem illo præſente habere conſuevit. Ventrigl. Pignat. l. cit. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 234. citantes declarat. ejusdem cong. in Brundus. 16. Jul. 1605. Neque paranda est illi sedes cum tapetibus & pulvinari. Pignat. Ventrigl. locis. cit. Neque potest sibi baldachinum erigere in Cathedrāl, aut alibi. Pax Jord. l. c. 238. juxta eandem declarat. S. Congreg. Quod si dignior sedes effet occupata, dignitates & Canonici descendere debet uno gradu inferius. Pignat. cit. n. 19. sic declaratum testans à S. Congreg. Episcoporum. 28 Aug. 1599. & aliis. Notanda etiam hic sunt, quæ habet Cardin. de Luca. de Regular. d. 17. num. 2. quod nimurum juxta plures Declarat. S. Cong. Rit. interveniente Vicario generali in choro, in quo sedes Episcopi est in medio, ita ut prope eundem alias à dextris sedeat prima dignitas, & à sinistris secunda dignitas, Vicarius occupet primam sedem à dextris Episcopi, & prima dignitas non sedeat post Vicarium, sed reliqua illi dextrâ sedeat à sinistris proprie Episcopum; quia semper locus dignior per digniorem occupaudus est.

Quæſio 65. An & qualiter Vicarius generalis Episcopi præcedat gubernatores, aliosque Judices & Commissarios generales?

I. R Eſpondeo primò: Debet præcedere Gubernatores, Reſtores, Praetores urbium, Judices, Commissarios, Potestates similesque Magistratus omnes ſeculares ſua Diocesis. Sbroz. l. 2. q. 26. num. 5. Barbos. Juris Eccl. l. 1. c. 15. num. 30. Pignat. Tom. 4. conf. 64. num. 8. juxta plures S. Cong. Rit.

Rit. declarat, quascitat, puta in Nuceria 15. Maii. 1610. in Foroliviens. 24. Novemb. 1668. Et de commissariis ubique, & in omni loco tam præsente quam absente Episcopo in Ravennatens. 28. April. 1607. quod postremum est contra Sbroz. num. 33. ubi: declaratur, & non procedat, quando Episcopus est præsens; tunc enim sæcularem Magistratum Vicario Episcopi preferendum refert Menoch. fuisse decisum ab Episcopo Be. limesi conf. 257. n. 49. vol. 3. Vicarius enim ille in honore præferendus est omnibus Diocesanis, & honorandus sicut Episcopum, cuius locum tener, & specialiter in Ecclesia præcere quamlibet aliam dignitatem primam post Episcopum. Pignat. cit. n. 5. citans c. precipimus. dist. 93. Anton. de Pretis. tr. de jurisdictione Episcopi. c. 6. n. 46. Cas. fan. de glor. mundi. p. 3. confid. 46. & 50 & p. 7. confid. 10. Melill. de precedent. Vicar. c. 4. & 5. num. 3. &c. Tum etiam vel ex eo Magistratus illis sæcularibus præferendus; quia gerit jurisdictionem Ecclesiasticam, & ordinariam quidem in foro quoque extero, que utique major est jurisdictione sæculari ditorum Magistratum juxta c. solita. de Major. & Obed. ubi Canonistæ. Sbroz. l. cit. n. 7. citans Boer. tr. de auth. Magistrat. Cephal. conf. 360. num. 5. vol. 3. ubi is, quod Judex animarum dignior sit Judge sæculari: & prout simplicitate Judicem Ecclesiasticum esse majorem judge sæculari, notat Gl. in c. licet. de except. in 6. Lancell. de astent. p. 2. c. 20. n. 78. Et quidem talen Judicem, qui praefest alii Sacerdotibus, Canonicis, Archidiacono, Archiprefbitero, Abbatibus alisque inferioribus Prælatis. Sbroz. num. 8. Anton. de Pretis loc. cit. à num. 40. Quanto autem quis melioribus præfet, tanto etiam major est. Sbroz. num. 11. citans Authen. de defens. civ. §. dos igitur. Abb. conf. 21. num. 10. vol. 1. Menoch. conf. 51. num. 10. vol. 1.

2. Limitatur nihilominus responsio multisfariam à Sbroz. ac primò quidem num. 21. ita ut procedat in his, quæ pertinent ad spiritualia, non autem in iis, quæ spectant ad temporalia. Citat pro hoc Abb. in c. conquerente. de off. ordinari. num. 2. eò quod in temporalibus Vicarius Episcopi æquiparet legato Proconsulis; adeoque cum quo ad temporalia præcedent Magistratus sæcularis ordinis majoris. Secundò à num. 24. ut non procedat in Officialibus deputatis per Episcopum in iis terris, quæ per Ecclesiam teneuntur in feudum acceptum à Rege, aliove domino temporali, qui tunc subsunt cuiuslibet regio Officiali superiori; eò quod Ecclesia quod ad ea bona feudalia, quæ tenet à Rege, aliove domino temporali ligetur legibus feudalibus Laicorum, subiectarum, qui immediatè creantur à Papa, eo quod isti Praesides provinciarum comparentur Archiepiscopis & Proconsulibus, & maiores sint omnibus in provinciis post Papam. juxta c. cum venerabilis. de consuetudine, c. mandata. de presumpt. & utroque Cannonistas. Sic quoque ait Barbo. l. cit. n. 41. & 42. Vicarius Gubernatorem, vulgo Capitanum in functionibus Ecclesiasticis precedit, non tamen Gubernatores civitatum, quæ sunt capita provincialium, ut Narrieni Episcopo rescriptis S. Congreg. præposita negot. Episcop. 30. Julii 1592. Quin &, ut testatur Pignat. loc. cit. exstat decretum S. Congregat. Rit. quo censuit, quod Gubernatores civitatum, & provincialium circa eorum præcedentiam cum Vicariis Episcoporum, si fuerint Praesides

P. leuren. Vicarius Episc.

provincialium, ut Bononiae, Marchia Anconitana, Umbria & similium, thurifcentur, & accipiunt pacem immediate post Episcopum, etiam Episcopo absente, ac Gubernatores civitatum minorum præsente Episcopo immediate post ipsum; eo vero abiente, si fuerint Episcopi, ante Vicarium propter dignitatem Episcopalem, si vero non fuerint Episcopi, post Vicarium immediate ante dignitates, & Canonicos. Sic gubernatorem ubi Vicario, qui non sit Cardinalis, præferendum ait Sbroz. loc. cit. num. 28. ex Picardo. Sic gubernatorem Petrus habere potestatem Legati, & esse maiorem Vicario Episcopi, & quolibet alio post Principem ait Sbroz. ibid. num. 30. ex Abb. conf. 25. in fine vol. 1. & gubernatorem Beneventi maiorem Vicario Episcopi afferit Mandos. tr. de inhibit. q. 4. n. 7. & 8.

Quæstio 66. Num Vicarius habeat eandem prærogativam, privilegium & immunitatem, quam habet Episcopus?

1. Respondeo negativè. Sbroz. l. 2. q. 24. à n. 60. citans Baldum in l. sed si. ff. de in ius vicandi, ubi dicat maiorem honorem deberi Episcopo quam Vicario. Et ibid. Jason. n. 6. Item Felin. in c. cum olim. il. 2. de off. delegat. Menoch. conf. 257. n. 89. cum seq. vol. 3. ubi, quod non sit pater omnium, nec honoretur ut Episcopus. Franc. in c. non putamus. vol. 2. vers. delegatus tamen. de consuetudine in 6. ubi is: quod si conceditur aliquid Principi ratione sua dignitatis, illud non extenditur ad ejus Vicarium. Unde iam, licet Vicarius repræsentet personam Episcopi & autoritatem; non tamen hinc sequitur, quod in omnibus sit honorandus, aut immunitatem habeat sicut Episcopus. Sbroz. l. cit. n. 1. 2. juncto n. 9. cum adhuc fons securiens sit major quam rivulus inde proveniens, majorque sit potestas & imperium Episcopi, nec Vicarius in omnibus sit superior ut Episcopus.

2. Nihilominus responsionem limitat ipse Sbroz. primò n. 13. ut procedat quando Vicarius creatur ab Episcopo, non autem si crearetur à superiori per suspensionem vel per mortem Episcopi; quia tunc gaudere illum eodem privilegio ait juxta l. Vicarius. ff. de legatis. citatque pro hoc more suo quam plurimos. Sic etiam ait Sbroz. l. 2. q. 134. n. 6. ubi Vicarius esset constitutus à Papaâ, omnes prærogativas Episcopi consequeretur, adeo etiam causas Episcopo delegatas poterit cognoscere. Pro quo citat Bartol. in l. filius. ff. de legat. Alexand. in l. more. n. 41. de jurisd. omnium Jud. Item ibidem n. 7. ex Ruin. conf. 548. n. 5. in 4. dat hujus rationem, nimur quia Vicarius à Papa creatus magis repræsentare videtur Episcopū quam creatus ab Episcopo. Secundò n. 14. ut procedat in actibus quas exercendo non repræsentat Episcopum. Sucus in illis, in quibus Episcopum repræsentat, quis in illis habet eandem prærogativam. Citat pro hoc Felin. in cit. c. cum olim. il. 2. de off. delegat. col. 1. n. 1. Tertiò. n. 15. ut procedat, quando Episcopus esset præsens, secus si absens; eò quod tunc eadem illi debeatur reverentia ac honor, qui Episcopo, et si absente Episcopo honorari quoque debeat Vicarius juxta dicta supra. Citat pro hoc Picard. conf. 52. n. 69. qui sic nitatur conciliare utramque sententiam, dum concordari possunt hæc duo: non deberi Vicario in præsencia Episcopi tantum honorem ac reverentiam sicut Episcopo: & deberi tantum illi honorem ac reverentiam, etiam Episcopo præsente. Ac denique n. 19. ait Sbroz. id non procedere de consuetudine, secundum quā indistinctè servetur, quod Vicarius gaudet Episcopi immunitate, ut testetur Felin. l. cit. Card. in Clem. 1. de off. Vicarii.

Quæstio 67. Num Vicario liber Evangeliorum in missa osculandus tradi debeat?

R Espondeo negativè. Ventrigl. cit. §. 2. n. 9. (qui etiam addit, nequidem id competere Vicario Apostolico, iuxta dicta à nobis supra ex Pignat.) Barbos. loc. cit. n. 43, ubi sic rescriptum ait à S. Congregat. Episcop. negot. præposit. Episcopo Melitano 28. Aug. 1589, cùm id solum competit Episcopo, & celebranti, ut eadem congreg. 14. April. 1592.

PARAGRAPHUS II.

De jurisdictione Vicarii generalis.

Quæstio 68. Num ratione officii sui jurisdictionem habeat Vicarius Episcopi?

R Espondeo affirmativè. Pignat. Tom. 4. cons. 37. n. 4. iuxta repetita à nobis sibi in antecedentibus, & juxta communem AA. qui quia id supponunt, questionem de eo non faciunt. Est enim & dicitur Judex ecclesiasticus specabilis, & de mediis Magistratibus. Sbroz. l. 2. q. 24. n. 18. & q. 26. n. 17. citans Pavin. de pot. capit. sede vac. p. 2. q. 10. n. 16. Anton. de Pret. de jurid. Episc. c. 6. n. 46. &c. Dicitur præfeti territorio. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 21. citans Felin. in c. Rodolphus. n. 8. de appellat in 6. patet hæc à fortiore & sequentibus.

Quæstio 69. Num habeat jurisdictionem ordinariam, aut delegatum?

R Espondeo: habere illum jurisdictionem ordinariam. Azor. Inflit. mor. p. 2. l. 3. c. 7. q. 12. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 42. Barbos. l. cit. n. 17. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 7. Pignat. Tom. 4. cons. 37. n. 4. Laym. in c. 1. de off. Vicar. in 6. Lotter de re benef. l. 1. q. 26. n. 130. Pirh. ad eund. tit. q. 35. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. q. 1. n. 3. Covar. l. 3. var. resol. c. 20. num. 4. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 9. citans Gl. inc. Romana. de appellat. in 6. v. generaliter. & ibi DD. Host. in sum. tit. de off. Vicar. n. 2. Bertach. de Episc. l. 4. p. 6. tit. de off. Vicar. Marant. in specul. Adyvocator. p. 4. dist. 5. num. 12. Cuch. in inflit. Juris Can. de Vicar. tit. 8. num. 15. l. 2. & plurimos alios. Et sic dicitur Judex ordinarius. Barbos. Ventrigl. Pignat. loc. cit. Et simpliciter est, & dicitur Ordinarius. Sbroz. l. 1. q. 23. num. 5. citans immensam turbam Author. Garc. p. 5. c. 8. num. 21. ubi, quod Vicarius sicut Episcopus est Ordinarius. Citar præter jam citatos Pavin. de potest. Capit. Sed. vac. p. 2. q. 10. num. 3. 4. & 9. Coras. de benef. p. 2. c. 8. num. 3. Ugolin. de censor. tab. 1. c. 1. §. 20. n. 6. Mirand. de ordin. Jud. q. 2. a. 6. & plures alios contra Goffred. in sum. de off. Vicar. n. 2. Alciat. in rubric. de offic. Ordinari. n. 24. Morla in Empor. Juris. p. 1. tit. 2. q. 27. Anton. Gomez. in expedit. Bull. cruciat. c. 4. n. 21. apud Garc. l. cit. Et sic decretis generaliter loquentibus de Ordinario non solum comprehenditur Episcopus, sed & Vicarius generalis Episcopi. Rosa. de execut. literar. Apost. p. 1. c. 3. n. 21. ubi: Ordinarii nomine pro certo tenendum est, quod venias Episcopus ac ejus Vicarius, seu officialis generalis, & secundum communiores ordinarii jurisdictione poterit. ut Carol. Peregrin. impr. Vicariatis p. 1. scilicet 1. subscilicet 3. Sbroz. l. 3. q. 6. n. 12. ubi ex Archid. in c. Reatina. c. 3. dist. quod facta mentione de Episcopo subintelligitur: vel Vicario. Pignat. cit. cons. 37. n. 4. Probatur nunc responsio nostra à Sbroz. cit. q. 55. n. 15. &

à Pirh. & Pignat. locis cit. ex eo, quod jurisdictione Episcopi & Vicarii sit eadem, unum idemque utriusque tribunal & consistorium, (sive ut Ventrigl. l. cit. n. 6. repræsentent certum & idem tribunal & curiam) iuxta c. 2. de consuetud. in 6. juncta Gl. & c. Romana. de appellat. in 6. quodque faciat unam eandemque personam Vicarius cum Episcopo. Ventrigl. l. cit. ubi, quod Episcopus & Vicarius idem sunt. Laym. in c. Romana. de off. Vicar. in 6. n. 8. Pignat. l. cit. ubi, quod persona unius sit alterius, unum Judicem, unum judicium juxta eosdem textrus. Dicitur quoque in jurisdictione associatus Episcopo. Sbroz. loc. cit. num. 27. Pignat. cit. num. 4. citantes Abb. cons. 21. num. 2. p. 1. Menoch. cons. 51. num. 2. vol. 1. jurisdictione autem Episcopi est ordinaria. Sbroz. citans Specul. in Rubric. de off. ordinari. p. 2. num. 1. Vantum de nullit. tit. de nullitat. ex defectu jurisdictione deleg. num. 5. Alex. in rubric. ff. de jurisdictione omn. Judic. num. 5. juxta c. 5. Episcop. de off. Ordinari. in 6. ergo etiam jurisdictione Vicarii generalis seu Officialis principalis ejusdem est ordinaria. Item probatur à Pirh. loc. cit. & à Pignat. loc. cit. num. 5. ex eo, quod à Vicario Episcopi (saltem in iis, ut addit Pirh. quæ ipso jure ratione officii Vicariatus competit Vicario) non datur appellatio ad Episcopum, ne ab eodem ad eundem appellari videatur, iuxta textus citatos. c. 2. de confuetud. & c. Romana. adeoque Vicarius non sit Judex delegatus sed ordinarius; si quidem à Judice delegato, ad delegantem potest appellari. c. super questionum. de offic. delegat. quia jurisdictione delegata est diversa, & distincta à jurisdictione ordinaria, licet ab eadem sit derivata & dependens. Probationes alias adjicit Sbroz. nimurum num. 17. quod Episcopus æquiparetur Duci, Comiti, &c. juxta Jafon. in l. 1. ff. de offic. ejus. Bartol. in l. 2. ff. de Verbor. observ. Substitutus autem Ducus, Comitis, &c. dicatur Ordinarius iuxta Marant. de ordinari. Jud. num. 10. adeoque & substitutus Episcopi, qualis est Vicarius ejus generalis. Item num. 19. quod dum conceditur alicui jurisdictione in certo territorio, dicitur concedi jurisdictione ordinaria, ut Bartol. in l. more. & ibidem Jafon. num. 53. ff. de jurid. omn. Jud. Episcopus autem concedendo Vicario jurisdictionem in sua Diœcesi, concedit eam in certo territorio; quippe Diœcesis dicitur territorium ipsius Episcopi juxta Anchæ. in Clem. 2. de rescript. q. 1. ubi, quod Vicarius Episcopi preficit in territorio, ut Felin. in c. Rodolphus. de appellat. in 6. num. 8. Item num. 24. quod ille, qui dare potest Judicem, habeat ordinariam jurisdictionem juxta cit. 1. more. de jurid. omn. Judic. Vicarius autem generalis Episcopi possit dare Judicem juxta c. Clericos. de offic. Vicarij. & c. 1. tit. eodem in 6. & utробique Canonistæ: quin & non solum potest dare Judicem, & decretum interponere in alienationibus minorum, ut Sbroz. num. 22. juxta l. 2. ff. de off. ejus, qui vicem alterius gerit, sed etiam curatorem dare minoribus juxta c. 2. de Judic. quæ interpositio decreti, & datio curatoris, cum requirant causæ cognitionem, delegari non possunt. l. ne quicquam de offic. Procons. adeoque fiunt auctoritate ordinaria, & sic in Vicario arguunt jurisdictionem ordinariam non delegatam.

2. Neque opposas primò; Vicarium non posse habere eandem jurisdictionem Episcopi ordinariam; ergo necessariò habere jurisdictionem diversam ab illa jurisdictione ordinaria Episcopi, adeoque delegatam. Antecedens probatur, sicut enim non potest unius ejusdemque rei